

**Impiön suku ry:n suku-
juhla Impiön koululla
lauantaina 13.7.2013.**

Juhlan ohjelmasta, tarjoiluista ja muista yksityiskohdista lisää tämän lehden pääkirjoituksessa sekä keskiaukeaman Juhlaliitteessämme.

Ilmoittautumisen yhteydessä voit myös liittyä jäseneksi.

Ilmoittautumisohteet ja ohjelma tässä lehdessä, katso sivut 5–8

Wanha talo

Siinä se on Impiöläisten alkukotipaikka Impiön Wanhantalon pihapiiri tänäpäivänä Saunajärveltä nähtynä. Millainen se oli sata vuotta sitten? Mitä näkisit, jos olisit istunut veneessä sata- sata viisikymmentä vuotta sitten: Järvi samanlainen, kuin silloin. Rannassa näkyvän aitan vasemmalla puolen lisäksi pienempi aitta. Kauempana vasemmalla niemen kärjessä paja, Pajaniemi suurine lakkapäämäntyineen. Kuvassa näkyvän aitan oikealla puolen venehuone järvelle avautuvine pariovineen ja toisessa päässä puoji kalan, lihan ja muun ruuan säilytykseen. Kuvassa näkyvän krillikatoksen paikalla verkkoaitta ja heti vieressä veneranta lukuisine veneineen. Vedessä tukkipuita, joilla pikkupojat saivat harjoitella tukkilaistaitoja. Kuvassa

sa oikealla näkyvää saunaa hiukan alempana oli sauna. Saunan edessä puoliksi vedessä nuottakota. Saunalta taloon päin lähteen päälle tehty kaivon kansi.

Talo on yhtä ikkunaa nykyistä pitempänä, tuohikattoinen, harmain hirsiseinän. Sen oikealla puolen kuvassa näkyvän sähköpölvään kohdalla päittäin järveen, uudempi iso talo pirttineen, kyökineen, saleineen ja monine kama-reineen. Kuvassa vasemmalla näkyy suuren liiterin päätyä, sen jatkeena on karjalato ja navetta parillekymmenelle lehmälle ja pienkarjalle. Talon takaa näkyvän tiilinetan paikalle kuvittelee iso talli, talon omille hevosille ja vielä tilaa käypäläisille.

Kuvan ulkopuolella oikealla näkisit rantariihen, kujariihi näkyisi ylempänä,

tallin takana oleva riihi ei näkyisi kuvassa. Varmasti vielä joitain pieniä rakennuksia olisi näkynyt katsojalle.

Sulje silmät, haista saunan savu, kuule niityiltä palanneiden veneiden kolina, lasten mekastus rannassa, aikuisten huutelut, karjan äänet, takooko joku pajassa? Väkeä on ollut paljon ja elämä on näkynyt ja kuulunut, järvellekin.

Kuvassa näkyvien rakennusten lisäksi kertoman rakennuksia on vielä nähtävissä: Venehuone ja puoji, Mursunahon liiteri-/puoji rakennuksena ja verkkoaitta Mursunahon rantasaunana. Rantaa kuvitellut tukit pikkupoikien harjoitteluun perustuvat vanhaissa Jussin kertomaan siitä, mistä hyvät pölkylä laskutaidot olivat peräisin.

Timo Impiö

Kuva Satu Laine

IMPIÖN SUKUVIESTI

Julkaisija: Impiön Suku ry

Päätoimittaja: Kari Impiö,
Rinnemutka 3, 90440 Kempele
Puh: 040-551 1860
kari.impio@kiitolinja.fi

Lehtitoimikunta:

Anja Jurvelin, Eija Niemelä,
Marja-Liisa Piira, Kari Impiö

Painopaikka: Joutsen Median Painotalo Oy,
Oulu

Aineistot: toivotaan toimitukseen digitaalisena, esim. painokelpoisena EPS- tai PDF-tiedostona tai paperioriginaalina. Värillisten ilmoitusten värit CMYK-muodossa. Sähköisesti toimitettavat tekstit mieluiten DOC-, RTF- tai TXT-tiedostoina, valokuvat erillisinä TIFF- tai JPEG-tiedostoina ja värikuvat joko RGB-muodossa tai paperioriginaaleina (myös diat). Aineistot osoitetaan päätoimittajalle tai toimitussihteerille.

Toimitus pidättää oikeuden editoida/lyhentää tekstiä ja julkaista se joko yhdessä tai kahdessa osassa. Toimitus ei palauta julkaistaviksi lähetettyjä aineistoja eikä vastaa lähettäjän alkuperäistekstin mukaisista, mahdollisista asiavirheistä.

Netissä: <http://www.mantjarvenimpionsuku.net>
sekä sähköposti: impionsukuseura@gmail.com

Ilmoituskoot ja hinnat kotisivuilla.
Tilaushinnat: irtonumero 5 €

IMPIÖN SUKU ry:n hallitus:

Puheenjohtaja: Eija Niemelä, 040-577 1919
eija.niemela@pp2.inet.fi

Varapuheenjohtaja: Kari Impiö, 040-551 1860
kari.impio@kiitolinja.fi

Sihteeri: Marja-Liisa Piira, 040-962 8962
marja-liisapiira@hotmail.com

Rahastonhoitaja: Anja Jurvelin 040-5885573
anja.jurvelin@jurvelin.fi

Pirjo Impiö 040-530 68 36
Sirkka Lahti, 040-540 6633
Maisa Sarajärvi-Nuorti, 0400-212447
Petri Heikkilä, 040-5720829
Kari Kuha, 040-820 6548
Kalle Niemelä, 040-7476243

Maailman paras pannari

4 dl vehnä jauhoja
1½ dl sokeria
1 tl leivinjauhetta
1 tl suolaa
1 tl vanilliinisokeria

} Sekoita keskenään

Lisää:

8 dl maitoa
2 kananmunaa
50-100 g sulaa voita

Paista 200°C

n. 30 minuuttia leivinpaperilla, uunipellillä.
Tarjoile hillon ja kermavaahdon kera.

Arvoisa lehden lukija!

Sinulla on kädessä Impiön Sukuviestin viides numero. Olemme lehden toimituksessa ylpeitä siitä, että olemme voineet toimittaa teille tämän kuuden vuoden aikana jopa viisi sukuseuran lehteä. Ja olemme myös ylpeitä siitä, että lehtemme palkittiin vuoden 2011 Sukuseurojen Keskusliiton sukulehtikilpailussa kolmannella sijalla. Tämä kaikki ei olisi ollut mahdollista ilman teitä, teidän kirjoittamianne ihania tarinoita ja juttuja, sekä vanhoja ja uusia kuvia.

Niinpä tässäkin lehdessä paneudumme vanhoihin tarinoihin. Tuttuun tyyliin Sulo Impiö muistelee tarinassaan tällä kertaa mielenkiintoista persoonaa, Antti Juhani Hukaria. Niinhän se on, että meitä ihmisiä on moneen lähtöön. On hiljaisia kulkijoita ja sitten värikkäämpiä ihmisiä, joista tarinat jäävät kertomaan tuleville polville. Myös Timo Impiö kuvailee vanhaa uittokanavaa ja sen rakentamista hienossa historiallisessa katsauksessaan. Aivan ihastuttava on myös muistelmia, jonka Timo ja Maisa ovat laatineet yhdessä siitä, kun sähköt saatiin. Ja ihana tarina vanhasta arkusta menee jo pienen novellin piikkiin. Tarinaa rydyttää vanhan arkun kuva. Kaikki Impiön Sukuviestissä ilmestyneet tarinat ovat olleet koko lehden olemassaolon ajan liikuttavia, hauskoja, sekä historiallisia.

Impiön sukuseura täytti vuosi sitten 20 vuotta, kun lasketaan ensimmäisestä kokouksesta Mursuahan talossa v. 1992. Se on kunnioitettava ikä sukuseuralle. Puheita on pidetty ja karttoja katseltu. Puheenjohtajana minulla on nimittäin ollut etuoikeus tutustua sukuseuran arkistoon. Edesmennyt Yrjö Heikkilä on tehnyt tämän suhteen uskomattoman työn. Sukuseuran tarkoitus on pitää yllä sukutietoja ja kerätä vanhoja ja uusia tietoja. Tämä on toteutunut sukuseuran lehden sivuilla erityisen hyvin. Olette keränneet ja muistelleet vanhoja tarinoita ja antaneet meille lehden toimitukseen ne julkaistaviksi, ja nyt nuoret tekevät uusia tarinoita, joita myös on saatu julkaistaviksi.

Sukujuhlakin on vietetty seitsemän kertaa, ja kahdeksas järjestetään tulevana kesänä 13.7.2013 Ranuan ylä-asteella. Tervetuloa joukolla mukaan! Voin taata, että siellä esitettävässä näytelmässä kertautuu historian havina, vaikka näytelmä onkin suurilta osilta fiktiota, kirjoittajan mielikuvaa. Alkutelvella, sopivasti Kalevalan päivän korvilla toimituksen kokouksessa tuli puhetta, että kansallispukeja käytetään enää valitettavan harvoin. Sukujuhla on kansallispuvun arvoinen tilaisuus, ja ne, jotka sellaisen omistavat, voisivat halutessaan pukea sen päälleen. Me muut olemme sitten vain tavallista "paremmissa" vaatteissa paikalla.

Toivotan sukujuhlaan tulijoille hienoja hetkiä sukulaisten, tuttavien ja ystävien seurassa. Sukuseuralle toivotan lisäksi menestyksellistä tulevaisuutta! Pitäkäämme huoli hienosta sukuseurastamme.

Eija Niemelä

Kun sähköt saatiin (Maisa ja Timo muistelevat)

T) Pirtissä tohisi pumpattava Tilley kaasulamppu, kamareissa hämärää valoa antoi öljylampun kangassydämen liekki, navetaan ja talliin menijä sytytti lyhdyn, ulkona valaisi vain kuu, silloin kun valaisi. Kuukausia joulun kahta puolta pimeys, sehän on valon puutetta, hallitsi ja kahlitsi vahvasti ihmisten toimia.

M) Tilleyyn sytyttäminen oli aikuisten vaahtiva toimenpide. Pelotti, kun lamppu "papatti" ja "humputti" ja välillä saattoi leimahtaa liekkiin ja jännitti, että koska se valo oikein syttyy, vai syttyykö koko lamppu? Tilley keskellä oli valkoinen harsomainen "sukka", josta valo loisti. Lamppun alaosassa oli öljysäiliö.

T) Viisikymmentä luvun puolivälissä tuli tieto: sähköt saadaan Impiön seudullekin. Kevättalvella hevosmiehet levittivät pylväitä tuleville linjoille. Kesällä miesporukat huusivat "hiio" ja pylväs nousi pystyyn piikkiseipäillä. Kirkkaita johtorullia ja monenlaista rautaa ja eristintä ilmestyi teiden varsille. "Sähkömiehet" kiikkuivat pylväissä ja linjat valmistuivat. Taloissa asentajat naulasivat johtoja ja taisi joku heistä nauratella tyttöjäkin, väki valitsi lamppeja ja niille paikkoja. Kuuluipa joihinkin taloihin tulevan vieraskamariin kruunukin.

M) Impiöstä sähköistäminen jatkui Posi-on tietä eteenpäin ja kesällä vuonna 1958

Tilley-lamppu

saatiin Nikkilään sähköt. Se oli juhlaa kun valojen lisäksi taloihin hankittiin sähköllä toimiva pulsaattori pyykinpesukone, joka helpotti huomattavasti naisväen työtä. Pesukoneessa oli käsin pyöritettävä linko, jonka välistä tulivat vaatteet tasaisena lelynä. Entäpä sähkölevy, jolla vierasle saattoi kiehua helposti kahvit, eikä halkoja tarvittu. Vaatteiden silitys helpottui huomattavasti, kun sähkösilitysrauta syrjäytti entisen raskaan hellalla kuumennettavan kokorautaisen silitysraudan.

T) Ovenpielessä olevaa ruskean katkaisijan nappia oli kokeiltu, miltähän tuntuu sitten se oikea napsautus? Syksyn pimeimpänä aikana 1957 Impiön kylässä sähkö, tuo käsittämätön johdossa kulkeva mikälie, alkoi virrata mittaritauluihin. Kuka lapsista pääsi napsauttamaan katkaisijaa? Valoa ihasteltiin, tässä näkee tätä ja tätäkin.

M) Uskomattomalta tuntui myös se, että, kun pirtistä painoi nappia, niin pihavalot syttyivät ja näki mennä navettaan ja ulkokuusiin pelkäämättä pimeää. Lasten ulkona leikkiminen pimeään talvisaikaan myös illalla mukavaa. Turvallista oli laskeella pihalla kulkemalla mäkeä, kun porrasvalo ja pirtin ikkunoista näkyivät kirkkaat sähkövalot, jotka loivat tunnelmalliset varjot lumisiin pihakuusiin ja mäntyihin.

T) Syksyllä järjestettiin koululla suuri valojuhla. Väkeä oli koulu täynnä, kaikki kynelle kykenevät olivat mukana. Vanhaisä Juho Impiö piti juhlapuheen, opettaja puhui, nuoret aikuiset esittivät vaikuttavan näytelmän ja me oppilaat esitimme myös ohjelmaa.

M) Valojuhlissa Timo lausui hauskan runon, jossa usein toistui "...ja niitä pitkin virtaa, arvoisat kansalaiset..." Runon aihe mielestäni käsitteli sähköistämiseen liittyviä asioita hyvin sovitettuna runomuotoon. Lopuksi juotiin puuhellalla keitetyt juhlat kahvit.

M) Sähköradion tuleminen pirtteihin monipuolisti radion kuuntelua. Radio avattiin

Kuva Maisa Sarajärvi-Nuorti

aina, kun oli uutisten ja säätiedotusten aika. Joka sunnuntai pysähdyttiin kuuntelemaan Jumalanpalvelusta ja lapset eivät se aikana saaneet mennä ulos leikkimään. Urheiluselostukset ja kuunnelmat olivat myös mielenkiintoisia ohjelmia.

T) Radio koki tosiaan uuden tulemisen, enää ei pattereita tarvinnut säästellä. Radiokauppiaita kiersi taloissakin. Kyllä sähköradiot olivatkin hienoja.

T & M) Sähköjen tuleminen oli iso harppaus ja muutos parempaan. Sotien jälkeisenä vuosikymmenenä yhteiskunta satsasi maaseudun kehittämiseen monin tavoin. Sähköistäminen oli yksi osa toimenpiteitä.

**Timo Impiö ja
Maisa Sarajärvi-Nuorti**

Sukuseuran nettiosoite:
www.mantylarvenimpionsuku.net

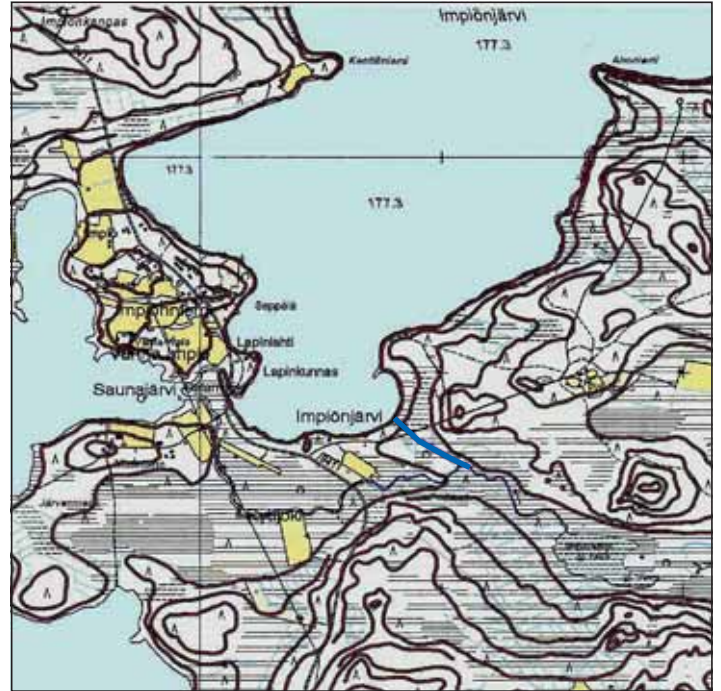
UITTOKANAVA

Saunajärvestä Impiönjärveen johtavassa Salmijoessa ei juuri ole korkeuseroa. Saunajärveen, aivan Salmijoen niskaan, laskeva Rytijoki laskee viimeiset puolitoistakilometriä tasaisena soilla mutkitellen. Impiönniemi kohoaa järvien välissä noin 10-15 metriä järvien pintaa korkeammalle. Rytijoen-Salmijoen ja Impiönjärven välinen niemi nousee vain vähän jokien ja järven pinnan yläpuolelle. Kevättulvat nousevat kauas rannoille. Impiö nimen "tulva" lähtöisyydelle on hyvä viite.

Tulviva joki-väli hyödyllinen. Hyvä kevätikutuisten kalojen pyyntiseutu, muuttavien vesilintujen pysähtymispaikka ja luonnonniitty kesäisin.

Puutavaran uitolle tämä osuus oli hankala ja isotoinen. Puutavaran uitto Rytijärvestä kohti Simojoki-suuta alkoi 1800 luvun lopulla. Rytijoki käy lähellä Impiönjärveä ennen soista loppuosuutta. Hankalan uittokohdan ohittamiseksi on tehty kanava Rytijoesta suoraan Impiön järveen. Hanke lienee toteutettu joskus 1920-1930 lukujen vaihteen tienoilla. Taustalla on 1922 lakiuudistukset, jossa tilojen perustamista helpotettiin ja itsenäistyneet kruununortopat pääsivät myymään metsää. Puut piti toimittaa Simojärveen saakka, jossa uittoyhdistys otti ne edelleen uittettavaksi. Heikki Impiö syntynyt v. 1899 (Perä-Heikki) on kertonut Reino Anetjärvelle kanavan kaivutavasta. Aluksi kaivettiin navero ja sen laidoilta polettiin lapiolla maa irti ja padottu vesi löysäämällä maat huuhtoutuivat vaivattomasti Impiönjärveen. Heino Niemelä kertoi olleensa poikanen kanavan teko aikaan. Hänen kertomansa mukaan kanava ei toiminut suunnitellulla tavalla. Ongelmaksi tuli kaivun yhteydessä Impiönjärveen kaivamisesta tullut liete joka vaikeutti puiden pääsyä järveen.

Kanava on vielä hyvin nähtävissä ja kosken niskalla näkyy jään- teitä joen sulkutammesta.

Uittokanava merkitty sinisellä. Punaisella korostetut 2,5 m välein olevat korkeuskäyrät kuvaavat tekstissä selostettua Impiön seudun topografiaa. (Karttapohja Retkikartta.fi)

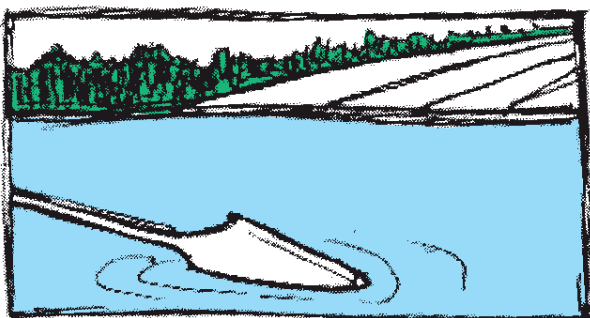
Kanava lähtee kosken niskalta joten pituutta sille tulee noin 350 m. Lähimmillään, kosken alapuolella joki käy vain parinsadan metrin päässä Impiönjärvestä.

Metsittyyn kanava näkyy noin neljänmetrin levyisenä.

Kosken niskalla on vielä nähtävissä joen patorakenteita

Impiön suvun logo:

Suunnittelija

Tuulia Tellervo Kenttälä os. Torvinen

Logon aihepiiri palauttaa mieleen mm. maanviljelyn, kalastuksen, metsästyksen sekä vesistön, joilla kaikilla on ollut oma, suuri merkityksensä sekä asutuksen sijoittumiseen että yleisten elämänedellytysten kehittymiselle Impiössä.

Kuinka Impiön suvun kokoontuminen sai alkunsa

Ranualla ilmestyvässä Kuriiri-lehdessä Osmo Kuha s. 03.12.1916. k. 25.08.1986, kirjoitti 1980-luvulla ahkerasti Ranuan eri kylien asujamiston varhaisvaiheista.

Heräsi ajatus Impiön suvun koolle saamiseksi. Kierrellessäni Impiön taloja, esitin ajatuksen yhteistapaamisesta, jolloin sain erilaisia vastauksia ja kommentteja. Olimme monesti yhteisissä tilaisuuksissa jutelleet, että kokoonnutaan vanhoja muistelemaan.

Keväällä 1991 soittelin suvun eri haarojen jäsenille ja sovittiin, että kokoonnutaan

Impiössä vanhaan Mursunahoon suunnittelemaan Impiön suvun ensimmäistä tapaamista.

Niin sitten kauniina keväisenä päivänä 06.04.1991 kokoonnuttiin Impiön suvun alustavaan sukutoimikunnan kokoukseen. Siihen osallistuivat Sulo Impiö, Vieno Impiö, Lauri Impiö, Erkki Impiö, Paavo Impiö, Reijo Impiö, Matti Impiö/Uusi-Impiö, Kalle Impiö, Tyyne Sarajärvi, Sakari Niemelä ja Vuokko Gardemeister.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Sulo Impiö ja sihteeriksi Vuokko Garde-

meister.

Valittiin sukkokokoustoimikunta, jonka tehtäväksi sovittiin Impiön suvun ensimmäisen sukkokokouksen suunnittelu ja järjestäminen.

Kokoukseen osallistujat olivat yksimielisiä siitä, että kokous järjestetään 1992 keväällä.

Kokouksen päättyessä osallistujat jäivät mielenkiinnolla odottelemaan ensimmäisen sukkokokouksen järjestämistä.

Sulo Impiö, Kunniapuheenjohtaja

KUTSU IMPIÖN SUVUN SUKKOKOKOUKSEEN

Vajaan vuoden aikana Impiön suvun sukutoimikunta on kokoontunut useita kertoja. Kokouksessa 2.2.1992 todettiin, että sukututkija Yrjö Heikkilä on saanut työnsä riittävän pitkälle sukkokokouksen ajankohdan päättämisen kannalta.

Kokous pidetään 11.7.1992 Ranuan kirkonkylässä yksipäiväisenä. Tässä kokouksessa Yrjö Heikkilä esittelee sukutaulun, Impiön sukua seitsemän sukupolven laajuudelta lähtien Pekka Saarijärvestä (Impiöstä) 1728-1806.

Tämä kirjallinen kutsu lähetetään juuri yllämainitulle seitsemännelle polvelle, joka sisältää 150 henkilönimeä. Se ei tarkoita vain 150 suvun jäsenen kutsumista, vaan kaikkien elossa olevien sukupolvien. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että Lauri Impiö, joka saa yhtenä sukututkimuksen seitsemännen polven jäsenenä mainitun kirjeen, pyrkii tiedottamaan kaikin tavoin kokouksesta. Hän kertoo mm. kahdeksannen polven viidelle aikuiselle lapselleen ja perheille kokouksesta. Hän sanoo: "Ottakaa yhdeksäskin polvi, lapsenne mukaan! Kokouksessa on mahdollisuus saada lapsille sukulaisten järjestämää päivähoitoa."

Kirjekutsua ei voida lähettää niille sukupolville, joiden jäsenten nimet eivät ole vielä esiteltävässä sukuselvityksessä. Heitä on moninkertaisesti mainittu 150 henkeä! Kirjeen lisäksi tulee lehdistöön Impiön sukkokousinformaatiota.

Sukukokous aloitetaan lauantaina 11.7. jumalanpalveluksella Ranuan kirkossa klo 10 ja käynnillä sankarihaudoilla. Ateriat ja kahvitilaisuudet ovat kokouspaikoilla, jotka ovat kirkonkylän kouluilla (todennäköisesti). Tarvittaessa kokouspaikan lähellä on pienille lapsille sukulaisten valvomaa päivähoitoa leikkineen yms.

Kokouksen osanottomaksu on 100 mk aikuisilta, alle 15-vuotiailta 50 mk ja alle 4-vuotiailta maksuton. Maksuun sisältyvät "kentuokailut" ja kahvit. Majoitusta tarvitsevat tilaavat majoituksen ilmoittautumisen yhteydessä. Siitä on erillinen maksu. Sunnuntaiksi 12.7. jäävät voivat osallistua mm. Simojärven hautausmaajuhlaan, vieraila Impiön kylässä, jossa voidaan tutustua sukujuuriin ja nauttia vieraanvaraisuudesta.

Sukukokoukseen ilmoittautuminen tulee tehdä viimeistään 10.6.92 mennessä kirjallisesti. Näin saadaan oikeat osoitetiedot. Ilmoittautuminen osoitteella:

ERKKI IMPIÖ, HIRVIAHO 95295 ROVASTINAHO (puh. 960-56812)

Osanottomaksu suoritetaan viimeistään ilmoittautumispäivään mennessä: **SYP 97700 RANUA**

TILI: IMPIÖN SUKUTOIMIKUNTA 210418-3286

Tässä kirjeessä on sitä varten painettuja pankkisiirtolomakkeita.

Tämän kirjeen kirjoittajaksi valittiin sukutoimikunnan kokouksessa Lauri Impiö Ylitorniosta. Postituksesta huolehtii Jaakko Impiö Oulusta.

Hyvät sukulaiset, antakaa tiedon kulkea !

Ylitorniolla Runebergin päivänä 5.2.1992

Lauri Impiö
Lauri Impiö

Wanhan arkun tarina

W

anha ruskea puinen arkku seistä nököttää lähellä hirsiseinää keittiön pöydän ääressä ikkunan luona v. 1920. Siinä se on palvellut uskollisena seisoen lankkulattialla, jonka maalin on ajanhammas jo haalistanut. Arkun vieressä on kangaspuissa kudottu raidallinen räsymatto, joka tuo huoneeseen pehmeyttä ja iloisuutta. Arkun vastapäätä seisoo lattialla tumma ”kaarmistuoli”, pitäen seuraa sille ja sivusta vedettävälle puusängylle. Arkku on katsonut ikkunasta tuulet ja tuiskut, sekä auringon säteet, jotka leikkivät räsymaton raitojen kanssa. Kilpaillen, mikä väri hehkuu kirkkaimmin? Kesällä vaaleat kukkaverhot ovat iloisesti lepattaneet aukinaisesta ikkunasta ja tuoneet arkulle tuulahduksen kesän vihreää tuoksua.

Vaarikaan ei muista, kuinka vanha ja kuinka kauan arkku on ollut keittiössä ja mistä se oli tullut? eikä arkkuakaan välitä muistaa ikäänsä, mitäpä sillä on väliä, kun se on pinnaltaan ja sisuksiltaan on vielä hyvässä kunnossa.

Arkku kuului tärkeänä kodin kalustoon ja se tuntee olevansa arvostettu ja aina se on tehtävänsä kunnialla toimittanut ja sisällönsä asiattomilta tallessa säilyttänyt. Arkun mieluinen tehtävä oli toimia istuimena kahvinjuojille ja ruokailijoille. Siinä tehtävässä kuuli monet elämän tarinat, hauskat kaskut ja myös elämän vaikeimmat kokemukset ja nurjapuolet.

Arkku on väriltään ruskehtava oranssiin vivahtava, tähtikuviainen, mustat rauta ”helat” jotka tekevät arkusta tukevan. Arkku levenee hiukan alhaalta ylöspäin. Kupera kansi kiinnittyy tukevasti riippulukon avulla.

Utelaisuuteni herää, mitähän kaikkea arkku pitää sisällään. Kansi avautuu helposti ja salaisuus on pian avoimena silmiemme edessä. Siellä löytyy tärkeitä elintarvikkeita, kuten kahvin papuja, sokeritoppa, korppuja, teetä ja tulitikkuja. Ei siihen aikaan pienessä keittiössä ollut kuin pieni hyllykkö, joten arkun tehtävänä oli säilyttää myös, mustanparran yskänlääkettä, kamfferitippoja ja kivuttomat särkypulverit ym.

Keittiön ovensuun lähellä oli tiilistä muurattu hella, jossa oli rautakansi. Arkulla oli suotuista olotila, kun kylminä aikoina hellassa oli tuli useasti päivässä. Halkolaatikkoa piti täyttää päivittäin. Arkku nautti, että sai kököttää hyvässä seurassa hellan kanssa samassa huoneessa.

Aika kuluu-vuodet vieri

Tuli aika, vuosi 1950 valmistui uusi hirsinen uudisrakennus parinsadan metrin päähän entisestä asumuksesta. Muutto tyhjensi myös keittiön kalusteet ja näin arkku sai uuden oman paikkansa kamarin pöydän alta. Arkusta muutto tuntui raskaalta, olihan se vuosikymmeniä palvellut ahkerasti samassa paikassa ja tullut niin tutuksi muiden keittiön kalusteiden kanssa. Oli ikävä jättää heidät. Onneksi keittiön pöytä pääsi kamariin ja arkulla oli edes yksi tuttu huonekalu, jonka kanssa voi muistella menneitä, niin.. niitä hyviä entisiä aikoja.

Arkun säilytystilan käyttö myös muuttui. Arkussa pidettiin nyt vaarin musta nahkainen lompsa, lääkkeet, ”resätit”, tärkeimmät asiapaperit ja pankkikirjat ym.

Aika jätti myöhemmin vaarin ja mummon. Arkulle tuli sukupolvenvaihdos, eli keskimäinen poika peri sen.

Arkussa säilytettiin nyt entistä enemmän tärkeitä asiapapereita, sodan jälkeen myös ruokaostoskortteja.

Tämäkin aikakausi kesti vuosikymmeniä, kunnes jälleen tuli muutto uuteen rakennukseen samassa pihapiirissä vuonna 1967 ennen joulua. Uudessa rakennuksessa oli paljon komerotilaa ja näin arkku joutui tarpeettomana naves-tan vintille.

En tiedä kuinka kauan tätä aikaa kesti. Arkulle tämä kohtalo oli aivan onneton ja se suri tarpeettomuuttaan ja yksinäisyyttään. Kunnes eräänä kirkkaana kesäpäivänä suvun 15 vuotias tyttö löysi arkun ja kantoi sen keskelle pihanurmikkoa ja olisi halunnut ottaa hoiviinsa. Silloin tomera täti astui esiin pelasti arkun itselleen ja toi arkun kaupunkiin.

Tällöin tapahtui toinen sukupolven vaihdos v.1991. Arkku oli silloin käytetyn näköinen ja se kunnostettiin, petsattiin ja sisältä verhoiltiin. Arkku oli mielissään uudesta sileämmästä ulkopinnastaan.

Arkku seisoo jälleen kunniapaikalla hoidettuna, rakastettuna ja arvostettuna kaupungissa Kemijoen rannalla. Tänä päivänä arkussa säilytetään erilaisia liinoja, joista osa ovat hyvin vanhoja, käsin tehtyjä tai ostettuja, puuvillaisia, pitsisiä tai pellavaa.

Ennen vanhaan arkun käyttö oli jokapäiväistä ja erittäin tärkeä säilytyspaikka kodin monille tarvikkeille.

Teksti ja kuva: Maisa Sarajärvi-Nuorti

Impiön suku ry sukujuhla 13.7.2013

Ranuan yläasteella alk. kello 10.00

Ohjelma

kello 10.00 Sukujuhlan avaus, Eija Niemelä
Jumalanpalvelus

kello 11.00 Kirkkokahvit, suolaista tarjottavaa
Kokoontumislaulu, sukulaulu
Juhlapuhe, Sulo Impiö
Sukujuhlan vanhimman kukitus, Sulo Impiö
Yhteislaulu, Kymmenen virran maa
Impiön suku ry, sukuseuran yleinen sukokokous
avaus, puheenjohtaja

Kello 13.30 Ruokailu
Kokoontumislaulu
Näytelmä 1920-30 luvun vaiheesta, ohjaus Maisa Nuorti
Aati tulee takaisin Amerikasta
Kahvit - hääkahvit
Seurustelua, keskustelua, runoja, lauluja

Juhla-ateria

Ilmoittautuminen

Kirkkokahvit, suolaista tarjottavaa

Ruokailu: - perunat, karjalanpaisti, gluteeniton salaattia
kasvisgratiini
rieskaa, tummaa leipää, voita
maitoa, vettä, kaljaa

Kahvit

Kahvit näytelmän jälkeen, hääkahvit
kahvia, teetä
pullaa
juustoa
täytekakkua

Mehua, vettä ja kaljaa tarjolla juhlan ajan

Sitovan osallistumismaksun voi suorittaa pankkiin
OKO tilille FI85 5744 7720 0418 91

Mainitse osallistumismaksun yhteydessä kaikkien
juhlaan osallistuvien henkilöiden nimet nimikortteja
varten.

Tiedustelut: Eija p. 0405771919

Ilmoittautuminen perjantaina 14.6.2013 mennessä.
Ilmoita samalla mahdollinen ruoka-aineallergia.

Osallistumismaksu: sukuseuran jäseniltä 23€
muut ilmoittautuneet 28€
alle 16 v. osallistuvat ilmaiseksi

IMPIÖN SUKUJUHLALAULU v. 2013

Sukujuhla meillä Impiössä,
kaikki koolle on kutsuttu.
Koulun tilat pesty puhtaaksi,
ohjelmia rustattu.

Koivujen oksat portailla huiskii,
kesän juhlasta kilvan kuiskii.
Suomenlippu salkoon nostettu,
sukujuhlan iloksi.

Vieraita paljon toivottu,
sähköpostia naputeltu.
Johtokunta usein miettinyt,
mitä juhlass` tarjotaan?

Ruokaa täytyy vieraille kantaa,
sillä se kaikille puhtia antaa.
Kahvi kielenkannat kirvoittaa,
jutut alkaa muistumaan.

Haalarit jo nurkkaan heitetään,
kaasu pohjaan polkaistaan,
Impiössä kaikki valmiina.
Koulu juhlakunnossa.

Silloinpa alkaa laulut ne soida,
juhlavieraat kun karkeloivat.
Kuulumiset kaikki vaihdetaan,
historiikit kerrataan.

**sävel: Juhannusaatto,
sanat: M.S-N.**

KYMMENEN VIRRRAN MAA

Maa ponteva Pohjolan äärillä on,
se on entistaistojen tanner.
Niin rohkea, reima ja horjumaton,
se on muistojen mainio manner.
Tämä maa minun mieltäni innostaa,
se on kymmenen, kymmenen virran maa!

Revontulta sen talvinen taivas luo,
kun pakkanen parhaana räiskää,
ja tunturilaaksojen vuolas vuo,
se kallioseinihin läiskää.
Niin mieltäni nostaa ja juhlistaa
tämä kymmenen, kymmenen virran maa!

Kesäaurinkos kanssa ma valvonut oon ja
viettänyt yötöntä yötä. Ja vaipuen vienohon
haaveiluun vain katsonut Luojan työtä.
En tenhoas tuota voi unhottaa,
oi kymmenen, kymmenen virran maa.

Olet voiman ja vilppauden kotimaa –
tätä kannat kaksoisleimaa.
Se mieleni toivoja toinnuttaa,
se antavi intoa reimaa.
Oi loistaos loitos aikojen taa,
tulevaisten toivojen kallis maa!

Muisteluksia Hukarista

Antti Juhani Hukari syntyi 8.12.1896 Simossa lukkarin perheeseen ja kuoli 13.8.1971 Ranualla. Hän toimi metsätönikkänä Metsähallituksen palveluksessa Ranualla noin neljä vuosikymmentä eläkkeelle siirtymiseensä saakka.

Hän toimi savotoissa työnjohtajana, eli ns. ukkoherrana, sekä liikkui pitäjällä luovuttamassa lupapuita. Savotoilla hän maksoi mieluummin reilusti kuin niukasti. Hän oli mukana kunnan luottamustoimissa, joista mainittakoon rakennuslautakunnan puheenjohtajuus ja verolautakunnan jäsenyys sekä vuosina 1957–1966 kunnan hallituksen jäsenyys.

Hän oli omalaatuinen persoona eläessään. Seuraavat jutut valaissevat Hukarin hulluttelevaa luonnetta.

Savotalla hevosmiehet olivat ottamassa uutta palstaa Hukarilta, ja hän lähti itse palstan antoon. Hukari vei hevosmiehet hyvään metsään antaen kaikille palstan. Hän sanoi kuitenkin Ville Pernulle, että lähtee antamaan tälle palstan eri paikan. Ville odotti saavansa erikoisen hyvän palstan, koska hän oli lahjonut Hukaria leipäjuustolla. Toisin kävi. Ville sai palstan huonoon korpeen, mikä oli tälle suuri pettymys.

Oli kaunis kesäilta ja Hukarilla oli vieraita käymässä. Hukarin ehdotuksesta lähdettiin järvelle soutelemaan. Ilma oli kuuma ja Hukarin toimesta vieraille tarjottiin juotavaa.

Kaksi naista valitteli vatsaansa ja pyysi soutamaan rantaan. Kerrotaan, että heillä meni paskat housuun, koska Hukari oli lisännyt juomaan risiiniöljyä.

Naisilla oli tapana kokoontua vuorovieroin toistensa luo juttelemaan. He kävivät myös Hukarilla kokoontumassa. Hukarilla tuli mieleen kepponen: Hän hankki uuden potan ja laittoi siihen marjapuuroa ja pisti sen sängyn alle. Naisten kokoonnuttua iltaa viettämään, Hukari otti potan esiin alkaen lusikoida siitä suuhunsa. Vieraita touhu yökötti.

Vuonna 1946 Hukari oli menossa hakemaan maitoa Erkkilästä, kun Osuuskaupan luona tapasi Veikko Posion. Veikko otti Hukaria kiinni takin napista ja alkoi puhua. Silloin Hukari otti puukon ja leikkasi napin irti jatkaen matkaa. Hukari kuuluu sanoneen, että Veikko puhui pyörittäen nappia sormissaan vielä hänen palatessaan maidon hausta. Veikko oli tunnetusti puhelias mies.

Ilmari Salonen tuli Ranualla kirkkoherraksi vuonna 1939 ja sai myöhemmin rovastin arvonimen. Hän muutti Kuivaniemelle vuonna 1957. Seurakuntalaiset keräsivät rahaa ostaakseen papille läksiäislahjan. Lahja luovutettiin arvokkaasti. Saloselle kävi kuitenkin siten, että hän palasi takaisin Ranualla kahden vuoden kuluttua. Hukari tuli Salosta vastaan sanoen että lahja ostettiin, jotta päästiin tästä eroon ja nyt se otetaan pois kun tämä palasi takaisin.

Antti Jalmari Hukari puolisoineen. Kuva: Sulo Impiö.

Salonen kuuluu vastanneen, että "aivan niin". Kerrotaan myös, että Hukari opetti Salosen Sakari-poikaa noitumaan. Lieneekö tarua vai totta!

Hukari kertoi keskustelleensa metsänhoitaja Listeen kanssa veroista. Liste oli kysynyt Hukarilta, että paljonko tältä menee kirkollisveroa. Hukari oli vastannut, että sitä menee 140 markkaa. Liste oli ihmetellyt, että kuinka hänen pitää maksaa 160 markkaa. Hukari kertoi sanoneensa Listelle, että rovasti Salosella on varmaan isompi työ tämän sielun kuin hänen sielunsa kanssa.

Kun Hukari oli sairaalassa, hän arvuutteli, jotta hän ei kuole talvella, koska haudankaivaja Ossi Kokolta jää pakkasläiskä saamatta. Hän kuoli 13.8.1971.

Tarinat poimi Mikko Heikkilän muistiosta Sulo Impiö

Sukulehtikilpailu

Sukuseurojen Keskusliitto järjestää joka toinen vuosi sukuseurojen –ja yhdistysten lehdille Sukulehti kilpailun.

Raati otti tänä vuonna (2011) pääkriteerikseen sen, että lehdessä välitetään lapsille ja nuorille sekä tuleville sukupolville suvun tarinoita. Kokonaisuudessaan lehdissä nuorten osuus oli suhteellisen vähäistä, joissakin lehdissä oli lasten palstoja. Raadin muita arvioita olivat ulkoasu, tekstin luettavuus, tarinoiden mielenkiintoisuus, artikkeleiden monipuolisuus ja saiko lehti suvun elämään. Joissakin olleita kevennyksiä jäätin kaipaamaan muihinkin lehtiin.

Palkitut:

1. Palkinto **Vironlahden tulkit**, Vironlahden tulkit, mielenkiintoinen kuvitus ja hieno taitto.

2. Palkinto **Karhupesän kuulumiset**, Luumäen Karhut ry, mainioita juttuja ja hyviä kuvia.

3. Palkinto **Impiön sukuviesti**, Impiön Suku ry, pienestä sivumäärästään huolimatta monta kiinnostavaa juttua, nuoret huomioitu. Hieno sukupuu.

Palkinnot jaettiin Kuulutko Sukuuni tilaisuudessa Vantaalla. Palkintoa noutamaan lähtivät sukuseuran puheenjohtaja ja sihteeri. Yöjunalla menttiin Helsinkiin ja paikallisjunalla Vantaalle.

Tilaisuudessa oli hyvin paljon eri sukua edustettuina, pyrittiin haastattelemaan useita edustajia.

Sukuseurat olivat tuoneet myös materiaalia seuransa harrastuspiireistä ja joillakin suurilla sukuseuroilla oli omat su-

kukirjatkin, joihin voi tutustua paikanpäällä. Palkintojen jako oli juhlallinen, samalla palkittiin myös sukuseurojen kirjoittajat ja meidät lehtien edustajat.

Tilaisuuden jälkeen juotiin kabinetissa kahvit ja seurusteltiin toisten palkintojen saajien kanssa.

Tapahtumasta jäi hyvä mieli ja ehkä jostain opittavaakin omalle sukuseuralle viettäväksi.

Palasimme paikallisjunalla Helsinkiin, oli alkanut sataa, mutta juoksimme Kampissa mutkin ja yöjunalla kotiin.

Eija Niemelä ja Marja-Liisa Piira

Keväisin terveisin, Kesää odotellessi!
Eino Lempiö

SUOLAKALAPOTUT

Liota/huuhtelee suolamuikuista liika suola pois.

Pilko perunat vesikattilaan kiehuaan ja lisää suolamuikut (evät pois), kun perunat ovat kiehuneet hetken.

Pilko sipuli tarjoilukulhoon ja lisää myös köntti voita.

Lisää tarjoilukulhoon keitinlientä ja anna voin sulaa siihen.

Nosta kalat tarjoilukulhon toiselle laidalle ja perunat toiselle.

Tarkista suola ja suolakalapotut ovat valmiita nautittavaksi!

Maantien tulo Saariharjulle ja Impiöön

Ranuan seurakunta perustettiin 1900-luvun alkupuolella ja edelleen Ranuan kunta saatiin kasaan kolmen ympäröivän kunnan alueista. Ranua, jota kutsuttiin myös Rutjaksi, oli vuonna 1918 asukasluvultaan 2600 henkilöä. Simojärven kylä, joka käsitti Saariharjun, Impiön ja Simojärven ympäristön, oli 600 henkilön yhteisö. Ranuan kirkolle johti polkutie, jota matkattiin kesäisin jalan ja talvella hiihtäen tai hevosperillä. Esimerkiksi jauhot haettiin talvella hevosella Oulusta tai Simosta, ja kauppamatka saattoi kestää kaksikin viikkoa.

Maantien puute alkoi hidastaa kylän kehitystä. Kirkonkylällä asiointi oli hidasta ja hankalaa. Kylän valtuutetut alkoivat puuhata maantietä Saarijärvelle ja Impiöön. Nuori Suomen valtio alkoi rakennuttaa maantietä Kuhan ja Impiön välille 1920-luvulla. Saariharjulle tie tuli 1923 ja sitä jatkettiin myöhemmin Impiöön saakka.

Kronstatin kapinan aikaan 1921 vangitut pakolaiset olivat tekemässä tietä. He olivat venäläisiä, ukrainalaisia, puolalaisia ja inkeriläisiä ja palasivat myöhemmin Venäjälle 1923. Näiden 42 miehen lisäksi tien teossa käytettiin hevosia kolakärryineen. Tien rakentajille oli järjestetty majoitus pieniin mökkeihin, joihin siirrettiin työn edistymisen mukaan. Tien kunnossapito tapahtui hevosvoimin ja lapiolla sekä rautakangella työstäen vielä 1940-luvulla.

Tämän jutun tiedot on Mikko Heikkilän arkistosta kerännyt Sulo Impiö.

Tientekijöitä tauolla Hervassa.

Mitä – Missä – Milloin

Lehdessä no. 4 esitettiin kuvakysymys puimakoneen pyörittämiseen käytetyn moottorin merkistä ja mallista. "Ruonan Topi" tiesi moottorista seuraavaa:

Tervehdys!

Sain tänään uuden Impiön Sukuviestilehden, jossa kysyttiin puintitapahtumassa olevan maamoottorin merkkiä. Kyseessä on Olympia-merkinen maamoottori jonka teho on joko 6-7 tai 8-9 hv. Vertailuna käytin omaa Olympia maamoottoria 10-12 hv.

Terveisin Toivo Sääskilahti
"Ruonan Topi"

**SÄHKÖASENNUKSET JA
KODINKONEHUOLTO**

Sähköasennus ja kodinkonehuolto

K. VAARALA ky

- * Sähköurakointi
- * Sähkötarvikkeet
- * Kodinkonehuolto
- * Ilmalämpöpumput

RANUA

puh. 0400-397710

**KOULUTETTU HIEROJA
Anu Kaikkonen**

Keskustie 3, Ranua
puh. 044-3003384

Koulutettu hieroja

T:mi MARIAN SALMELA

* HIERONTA- ja

HEMMOTTELUHOIDOT

Kuusitie 1 B (Kodintukun talo)
puh. 040-7400 225

METALLITYÖT

Metallirakennus
Tmi Jari Konttila
P. 0400-697509,
Kelankylä
metallirakennus.com

**Viihtyvyyys ja
kiinteistönne
arvo!**

Ykkösasioita meille.

Jurvelin Oy on kehittyvä ja kasvava monialayritys, jonka keskeistä osaamista ovat pitkäjänteiset, toimivat ja tehokkaat asumisviihtyvyyteen ja kiinteistön arvon säilyttämiseen liittyvät palvelut:

- KIINTEISTÖHUOLTOPALVELUT
- SIIVOUSPALVELUT
- KONEPALVELUT
- REMONTINTIPALVELUT
- VIHERRAKENNUSPALVELUT

*Ota yhteyttä,
kun etsit osaajaa!*

JURVELIN

Kiinteistöhuolto Jurvelin Oy
Haarasuontie 19, 90240 Oulu
Puhelin 010 8216 000
www.jurvelin.fi

Parturi-kampaamo

HIUSKULMA

Anne Sarajärvi

Hillakulma, Ranua

Puh. 040-7196445

Ranuan Kiinteistönvälitys Ky

Eila Impiö LKV, Kuusitie 4, P. 0400-893556

